

„Prea multă minte strică”, într-o versiune nouă la Teatrul Mic

În ultima stagiune, comedia lui Griboedov a constituit prilejul unor spectacole mult discutate: după montarea atât de nouă a lui Tovstonogav la Leningrad, Teatrul Mic reia piesa într-o montare net deosebită de spectacolele tradiționale jucate pe această scenă.

Regizor este E. Simonov. El a urmărit să redea textului dimensiunea lui poetic-romantică. Pentru asta a introdus în spectacol un prolog, un epilog și câteva interludii fără text. Primul act începe cu un tablou simbolic: pe fundalul unui peisaj de iarnă, un grup de oameni îmbrăcați în costume de la începutul secolului al XIX-lea se apropie lent de rampă, ca un cor mut. Evocând astfel atmosfera frământărilor decembriste și punând figura lui Ceațki în legătură directă cu această atmosferă, Simonov îl descrie pe erou ca pe o ființă frământată și singuratică, pe care o așteaptă o soartă tragică. Piesa își pierde, în această viziune, caracterul de comedie de moravuri, fiind jucată mai curînd ca o dramă lirică. Din păcate, spre final, regizorul părește „supratema” pe care singur și-a fixat-o, optînd pentru un comic facil, de operetă, și spărgînd unitatea reprezentației în tabloul balului și în cele care îi urmează. Rolurile principale sînt interpretate de: N. Podgornîi (Ceațki), N. Kornienko (Sofia), K. Blohina (Liza), I. Ilinski (Famusov).

Acțiunea se petrece... în mormînt

Dacă pînă acum Samuel Beckett se complăcea în a prezenta muribunzi

sau femeii pe jumătate îngropate, în ultima lui piesă, agreabil intitulată *Jocuri*, el înfățișează trei eroi morți. Pe scenă sînt instalate trei uriașe urne funerare, din care se văd numai capetele actorilor. Eternul triumfi al teatrului monden — un bărbat, nevasta și amanta lui — este descris după moarte. Eroii apar în fața spectatorilor cu numele de M, F₁ și F₂. Premiera mondială a piesei a avut loc la un teatru avangardist din Ulm (R.F. Germană) și în tot timpul reprezentației numai buzele actorilor s-au mișcat pe scenă. Dialogul însăilează meditațiile absurde, meschine și fără legătură între ele, ale celor trei, care continuă să „gîndească” mecanic, așa cum făceau în viață. După cum relatează ziarul, publicul a primit foarte prost această ultimă inovație a lui Beckett, unele spectacole fiind întrerupte de strigătele spectatorilor, care scandează: „Oprii reprezentația!”

„Hamlet” la Festivalul din Angoulême

Vara, în Franța, activitatea teatrală se desfășoară mai ales în afara Parisului, în mici festivaluri organizate în diferite orașe din provincie, și nu o dată trupe puțin cunoscute, care joacă în aceste circumstanțe, se impun atenției prin spectacole ieșite din comun. Una din revelațiile actualei stagiuni estivale a fost montarea tragediei lui Hamlet, în adaptarea lui Georges Brousse și regia lui Morvan Lebesque, la Angoulême.

Lebesque — de profesie critic cinematografic și de teatru — a urmărit să dea spectacolului toată vigoarea dramatică cuprinsă în text. Cu toa-